Ч. 142. Второк 11 липня (29 червня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Перед сесиєю ради державної. — Альбаньска ворохобня.

В пятницю перед полуднем зібрав ся обширнїйший виконуючий комітет нїмецкого національного союза. Ухвалено на президента палати десиґнувати п. Сильвестра. Опінїя, що президентуру належить полишити христ.-суспільникам, видко не удержала ся. Переведено також полїтичну дебату, після котрої принято резолюцию, висказуючу вижидаюче становище взглядом правительства. До президиї клюбу вибрано пп. Дамма, Доберніґа, дра Ґросса, Кніршa, Штайнвендера, Вольфа і дра Вебера.

Нїмецкі вільнодумні посли Стириї, Країни, Каринтиї, Тиролю і Передарулянїї утворили союз нїмецких послів альпейских країв. Належить до него 24 членів. Нїмецкі радикали уконституували ся, вибираючи президию з пп. Пахера, Зоммера і Фельмана.

В четвер відбуло ся засїдане нїмецкого социялїстичного клюбу. До президиї вибрано Адлера, Пернерсторфера і Зайца. Ухвалено, що клюб повинен старати ся о поперте своїх змагань социялїстичними клюбами инших народів. Постановлено поставити в палатї внесене о поставлене кабінету „Бінерт III.“ в стан обжалуваня за правлїнє на підставі §. 14. Рівночасно порішено склонити инші социялїстичні клюби до енерґічного попираня сего внесеня. Дальше обговорювано справу подорожіня тютюну і ухвалено поставити внесенє з зазивом до правительства, щоби безпроволочно понизило цїн дешевших сорт тютюну і циґар. Вкінци обговорювано справу суспільного обезпеченя, котру правительство задумує усунути з під нарад палати. Справу сю признано дуже важною і порішено енерґічно єї форсувати. Вкінци дебатовано над справою реформи подружного закона.

В пятницю по полудни відбули ся конституючі збори нїмецкої аґрарної партиї і єдиненя нїмецких послів з Чехії. До заряду клюбу нїмецких послів з Чехії мають увійти пп. Урбан і Пахер. Сей клюб має відгравати визначну ролю в ческо-нїмецких переговорах.

Про час треваня сесиї доносять звичайно добре поінформовані „Narodni Listy“, що она потреває до 7 або 8 серпня, отже довше як зразу припускали. Престольна промова займе ся передовсїм войсковими справами, а буде в нїй також підчеркнена конечність ческо-нїмецкого порозуміня. Лїтна сесия має мати лише вступний характер. Властива полїтична орієнтация наступить аж в осени.

Альбаньска ворохобня успокоює ся. Для успокоєня Малїссорів приїхав до Чорногори скутарский митрополит, а чорногорске правительство після урядових запевнень робить всьо можливе, щоби єму его місию улекшити. Чорногора змінила також фронт в справі становища до Туреччини. Із заповіданої мобілїзациї перейшла до приязного становища і на оногдашнїй радї міністрів в Царгородї підчеркнено, що король Микола під впливом намови держав годить ся поперти змаганя Туреччини до успокоєня Альбанії. Наслїдком сего, а також за приязною порадою Австриї Туреччина відложила висилку войск на чорногорску границю, хоч стрічи з повстанцями ідуть там ще й доси без перерви.

В пятницю заступник Чорногори зложив Портї отсю заяву: Королївске правительство не сумнїває ся о мирових намірах Туреччини, але з огляду на велику скількість турецкого войска на чорногорскій границї порішило з конечности скріпити також свої кордони.

Повстанцям продовжено термін піддати ся о нових 15 днїв, причім в наслїдок просьб митрополита Дото турецке правительство має згодити ся, щоби Альбанцї задержали оружиє.

---

8)

Історня одної комуни.

(З российского — І. Н. Потапенка).

(Дальше).

Такі епізоди затемнювали овид нашого житя. Будь що будь лише ми в трійку складали ся на удержане комуни. Я і Федя заробляли переписуванєм, Ягайлонов складав своїх сїм рублїв, які діставав від матери, але Кирдяга не давав анї шелюга і жив просто нашим коштом.

Додати належить, що визначав ся вовчим апетитом, їв найбільше з нас всїх, а крім того курив тютюн, набуваний за гроші комуни.

VII.

Кирдяга поучав нас, що така комуна як наша се завязкова форма ідеальної держави. А що в кождій державі мусять бути партиї, отже й в нас витворили ся они дуже скоро. Було нас чотирох, отже могли витворити ся чотири сторонництва і хто знає, чи так не стало би ся при дальшім розвою нашої комуни. Поки-що ми подїлили ся на два табори.

Ми оба з Федею творили в кождім разі якусь цїлість. Дїяло ся так і тогди, коли ми кермували ся в житю буржуазийними основами, було так і тепер, коли ми розпочали комунїстичне пожитє. Ягайлонов — як видко з попереднього мого оповіданя — не годен був, як і ми, виречи ся та позбути ся експльоататорских інстинктів, мав трохи ґардероби і часом пробував виступати в обороні своїх прав. Визначав ся також і тою подібностию до нас, що складав гроші на потреби комуни. Зрештою єго погляди на суть річи були дуже зближені до моїх і Федї.

Що правда, ми не говорили нїколи про се і нїколи формально не дїлили ся на сторонництва, але чули, що треба нам сполучити і з'єдинити сили до боротьби зі спільним ворогом. Кирдяга гнобив нас на кождім кроцї. Скорість єго дїланя робила, що ставав ся зовсїм незайманим. Ми ледви задумували виступити в обороні якого-небудь нашого права, а він уже зумів здоптати то право ногами. Носив наше біле, лишав часто когось з нас без плаща або инших ще потрібнїйших частий мужеского убраня, при обідї їв так казочно скоро, що завдяки поспіхови споживав три рази більше нїж кождий з нас. Довів вкінци свій комунїзм до того, що одного разу повернув до дому в станї неційковитої тверезости і заявив, що пропив цїлий рубель з касових фондів комуни. Нема сумнїву, що Кирдяга творив окреме, зовсїм вороже нам сторонництво. Богато знесли ми вже єго вибриків, але той пропитий рубель воскресив у нас буржуазийні почуваня і ми накинули ся на Кирдягу мокрим рядном.

— Справдї, Кирдяго, Бог зна, що ти собі позволяєш — промовили ми майже одноголосно. — То вже нї до чого подібне! Чейже ти повинен знати, з яким трудом ми здобуваємо средства до житя! Рубель, цїлий рубель! Алеж то майже пять обідів, пять днїв житя, чотирох людий, цїлої нашої комуни....

Ми представляли єму досить наглядно, всї разом і кождий з окрема, цїлу огиду єго вчинку, висказували єму такі правди, яким заперечити було годї. Кирдяга слухав терпеливо. Анї один мяз не дрігнув на єго лици, не зробив нїякого руху, який зраджував би з єго сторони охоту заперечити, отже ми думали, що буде се перший випадок притисненя єго до муру і що вкінци призвасть ся до вини.

Так ми думали, але коли всї наші слова правди вичерпали ся, Кирдяга відозвав ся:

— Всьо то, мої товариші, було би справедливе, як би не одна річ, незвісна вам доси. Очевидно ви нічо не винуваті, виступаючи з вашими несправедливими закидами, бо, як я вже сказав, ви не втаємничені в одну річ, котра мене оправдує. Отсе як мала ся річ: Я переходив коло нїмецкої пиварнї, в котрій свого часу доводило ся менї нераз пити, очевидно на чужий кошт, бо на власний я не міг... Так, отже переходжу коло пиварнї, а тут захочуть ся менї страшенно напитись пива і з'їсти дві пари горячих ковбасок з хріном. То знаменита їда — єй Богу! Якби було недобре, я не їв би, а тимчасом я з'їв не дві, а чотири

Звіт дирекциї приватної женьскої ґімназиї СС. Василиянок у Львові.

Женьска ґімназия у Львові наділена правом прилюдности має вже свою усталену добру славу. Є се одно із найкрасших приватних наших заведень, що пятий рік сповняє свою важну задачу.

Властивий звіт ґіназиї попереджений критично-науковою розвідкою проф. Володимира Радзикевича про Шашкевичеву „Олену“.

Директором ґімназиї є проф. акад. ґімназиї п. Юліян Левицкий, а в зборі учительскім находять ся в більшій части професори ц. к. академічної ґімназиї: пп. Адриянович, І. Боберский, В. Висоцкий, П. Карманьский, Г. Наливайко, В. Радзикевич, Ю. Рудницкий, Й. Туна, Е. Форостина і Р. Цеглиньский, крім них п. Ол. Бережиицка, квал. учит. для шкіл сер., С. Дзюрович, Діонізия Дарія ЧСВВ., учит. народних шкіл і префекта для інститутокь, Прокеш Олена, учит. вид. шк. Шевченка і Ястшембска Ванда, абсольв. курсу для учителів францускої мови уніреситету в Ґреноблї.

Плян науки такий як в мужеских ґімназиях; з надобовязкових предметів учено францускої мови, історию рідного краю, співу, ручних робіт, рисунків, руханки, для підпомаганя котрої основано навіть окремий „дівочий спортовий кружок“, що займав ся в зимі совганкою, в літї прогульками.

Бібліотека не богата. Учительска бібліотека числить всего 104 томи. Яке число книжок в бібліотеці для молодежи, не знати, бо в звіті подано лише наголовки новозакуплених (українських 26, польских 16, німецка 1) і подарованих книжок (укр. 23, поль. 4, німец. 1). Кабінет історично-ґеоґрафічний числить 15 історичних мап, 15 ґеоґрафічних, 2 ґльоби і телюрию.

Образів до наглядної науки закуплено 18, а до фізикального і хемічного кабінету 68 предметів. До природописного кабінету закуплено або одержано в дарі 18 оказів. Вкінци закуплено в сїм році 14 моделів до науки рисунків. На наукові средства заведеня одержала дирекция трохи жертв, між тими від сойму 400 К і від „Днїстра“ 400 К.

Розпорядженєм Міністерства просьвіти з дня 16 лютого 1911 ч. 54.320 наділено ґімназию правом прилюдности; ц. к. Рада шк. кр. звеліла звернути увагу учениць на свої поручення в справі участи в балях і прилюдних забавах, як також про се, що кінематоґрафічні вистави належить зачисляти до прилюдних вистав.

Хроніка заведеня звичайно шкільна. Згадатиб хиба про люстрацию ґімназиї ц. к. інспектором п. др. Копачем в днях від 28 падолиста до 3 грудня. Управа ґімназиї звертала сильну увагу на релїґійно-моральне вихованє учениць.

Шкільні підручники були такі як в инших ґімназиях.

Що до статистики учениць то вдаряє в очи відрадний факт, що число принятих з початком шкільного року учениць не поменшало а є однакове 137. Так само вельми відрадною являє ся незвичайна пильність, а за тим і успіхи ґімназиясток. Здібними з відзначенєм признано 41 звичайних і 1 приватну ученицю; здібними до висшої кляси 76 звичайних і 5 приват. учениць; взагалї здібними 12 учениць; нездібними 3; поправки з одного предмету одержали 2 учениці, а доповняючий іспит після ферий складати має 3 учениці. На науку польскої мови ходило 119 учениць, францускої мови учило ся 32 учениці, історії рідного краю (в III. і IV. клясї) 53 учениці, співу 47, рисунків (III., IV. і V. кл.) 8, ручних робіт 56, ґімнастики 29.

Стипендиї одержувало 4 учениць в сумі 366 корон.

Всї учениці були рускої народности, а з них одна римо-католицкого обряду. Вік увениць сягав від 11 лїт (6 учениць) до 18 (1 учениця). Зі Львова походить 58, з львівского повіту 5, а з инших повітів Галичини 74 учениць. Найбільше є сьвященичих дочок, бо 65, держав. урятників 36, селян і міщан 10, адвокатів і нотарів 6, лїкаря 1, народних учителів 7, лїтератів і артистів 2, слуг держав. 3, власників більшої посілости 2, архітекта 1, промисловців 2, приватних урядників 2.

Вписи учениць відбувати ся будуть 1 і 2 вересня в год. від 9—12 і 4—6. Учениці, що вперве вписують ся до ґімназиї, мають при вписї виказати ся: а) метрикою уродженя; б) сьвідоцтвом защепленої віспи; в) сьвідоцтвом тої школи, до котрої ходила учениця перше і г) письменною деклярациєю родичів, зглядно опікунів що до точного складаня оплат. Оплати учениць такі: кожда учениця платить при

пари ковбасок. Гроші я мав в кишени, хотяй знав, що они власність комуни. Нехай вас Бог боронить, товариші, щоби ви гадали, що я бодай на хвилю про се забув! Все таки мій апетит не зменшив ся ані дрібку. І отсе тогди, коли я був вже на порозї пиварні, прийшла менї до голови сьвітла гадка, за котру я собі вдячний, бо гадка та наситила мене ковбасками і напоїла пивом. Виложу єї вам зараз.

— То цікаве! — сказав саркастично Федя.

— Навіть дуже цікаве. Переконаєте ся в тій хвили. Наша комуна істнує вже від двох місяців і так довго я сповняю в ній обовязки касиєра, як вам звістно, на підставі вільного вибору. Кожде публичне достоїньство потягає за собою обовязки, працю і одвічальність, наслїдком чого принято загально, що людий, котрі займають достоїньства, суспільність винагороджує пенсиєю. Товариші! Через два місяції я не брав ніякої винагороди за сповнюванє обовязків скарбника, отже нинї я взяв пенсию. От і все. Тепер положу ся спати, бо пиво бурить ся в моїй голові, а ковбаски тяжать менї в жолудку.

По тих словах положив ся на ліжку, відвернув ся до стіни і заснув. Всякі дискусиї були ні при чім, особливо було би без цїли розводити ся над фактом доконаним. Наше сторонництво було смирним, а в єго очах скарбник комуни проявляв диктаторский нахил і явно змагав до того, щоби загорнути в свої руки необмежену власть, покликуючись на фільософічні викрути, яких навчив ся на фільософічних курсї в семинариї, але внутрішна сила протесту сильно споювала наше сторонництво, отже як би обставини не станули були на перешкоді, хто знає, чи не прийшло би до вибуху революциї.

Обставини перепинили всьо, але заки їх пояснимо, треба навести кілька фактів з житя комуни. Були се без сумніву дрібниці, але в кождім разї відограли свою ролю.

Федя, приміром, мав звичай читати в ліжку. Коли всї поклали ся спати і коли згашено вже на столї спільну лямпу, ставляв при своїм ліжку крісло, засьвічував недогарок стеариновоі сьвічки і затоплював ся в „Історії российскої держави“, до котрої мав тогди слабість.

Тогди ще, як ми мешкали в двійку, я був невдоволений з тої єго привички, бо не міг заснути при сьвітлї. Федя пробував зробити уступку для мене і гасив сьвічку, положивши ся до ліжка.

— Не можу заснути без читаня, — жалїв ся на другий день — я пробував вчера, але цїлу ніч перевертав ся з боку на бік.

Щож діяти з такою злою привичкою, що війшла вже в кров і кости. Я мусів погодити ся з нею, накривав голову ковдрою, відвертав ся до стїни і вкінци привик засипляти при сьвітлї.

Однак тут, де нас спало чотирох в одній комнатї, треба було числити ся з тим. Що Ягайлонови сьвітло не було на руку, того можна було легко догадати ся. Перевертав ся неспокійно з боку на бік, зітхав і стогнав. Блеск сьвітла справляв єму біль очий, про що ми довідали ся пізнійше. Не жалував ся з вродженої єму делїкатности.

Кирдяга запротестував енерґічно зараз першого вечера:

— Згаси но, приятелю, сьвічку! Я не заснув би ні за що в сьвіті при блеску сьвітла.

— А я знов без читаня не засну — відповів Федя.

— Ну, то вже сам собі радь, як хочеш! Такий вже звичай панує, що спить ся на потемки і цїлий сьвіт так робить...

Федя, признаючи в души, що Кирдяга в праві, рад нерад згасив сьвічку, але провів цїлу ніч без сну. Кілька ночий пробував привикнути до сну без читаня при сьвічці, але без успіху. Придумав собі тогди, що буде чекати, аж всї заснуть і що аж тогди засьвітить сьвічку та почитає. Я і Ягайлонов спали твердим сном, отже то нам не шкодило, як би не така подія:

Кирдяга заснув також, але сьвітло сьвічки збудило єго. Підніс голову до гори а потім, коли Федя був затоплений в читаню, встав тихенько з ліжка, підкрав ся мовчки і згасив сьвічку. Федя, не знаючи, що стало ся, засьвітив запалку, але Кирдяга дмухнув і згасив єму запалку. Федя зірвав ся з ліжка і розпочала ся між ним а Кирдягою голосна суперечка. Посипали ся слова: „свиньство“, насильство“, „підлота“. Ягайлонов і я пробудили ся. Сьвічку знов засьвічено, але не на довго. Кирдяга виголосив коротку промову, що поучувала про права та обовязки членів комуни, про значінє загального добра. Федя уступив і ми заснули на ново. Федя не міг заснути і став ся жертвою „загального добра“.

Ягайлонову лучали ся в ночи неприємні історії. Часом зривав ся і зачинав голосно говорити крізь сон, а навіть кричав, якби хто єго дусив, нераз знов плакав і зойкав. Причино так неспокійного сну були слабі і розстроєні нерви. Тогди ми всї будили ся, але коли я і Федя зносили се терпеливо, Кирдяга обурював ся і впадав в гнїв.

— Щож то за глупі ніжности, до чорта! — кричав голосом розіспаного чоловіка, збудженого не в пору. — Приснять ся єму які авдрони і верещить як навіжений!... Гидь!

Ягайлонов був заклопотаний і пригноблений, отже мовчав. Почував ся до вини, а то ще побільшувало єго терпіня.

Але й Кирдяга не був без гріху. Мав він свої привички, які давали ся нам на кождім кроцї в знаки. Курив лихий тютюн, викурював безліч папіросів, отже хмари диму підни мали ся безнастанно під низьким склепінєм нашого мешканя.

Вікна наші не отвирали ся, отже треба було отвирати двері, щоби провітрити комнату. Федя і я мали здорові і сильні легкі, але Ягайлонов кашляв і дусив ся від диму, отже просив Кирдягу:

— Чи не міг би ти курити в сїнех? Прецї таке задимлюванє комнати не є ґіґієнічне!

Кирдяга відповів єму на се:

— Ґіґієну видумали люде богаті, що мають мешканя зложені з кількох комнат. Куренє тютюну побуджує нервову систему і спонукує до діяльности в хосен людства. А врешті, мій друже, твоя делїкатна вдача нїчо не варта, ти повинен гартувати ся, бо инакше згинеш в боротьбі о єствованє. Треба бути Спартанцем, до сто тисяч чортів!

— Але звідки ти знаєш, що Спартанцї курили папіроси? — спитав єго Федя.

— Як не курили, то робили дурницю... Що правда, не доконали они нічого великого.

(Конець буде).

вписі 5 корон, а нововступаюча до заведеня крім того 10 К вписової такси. За науку обовязкових предметів платять родичі згл. опікуни учениць по 20 К місячно з гори, найдальше до 5 кождого місяця. Крім сего обовязані всї учениці без виїмки складати піврічно по 19 К титулом шкільної оплати, однак можуть зискати увільненє на основі сьвідоцтва убожества і ноти поведеня найменше доброї та в I. півр. нот зі всїх обовязкових предметів найменше достаточне, а в II. півроці на основі признаної здібности до переходу до висшої кляси.

Приватистки кромі такси за піврічний іспит в квоті 24 К, платять 40 К піврічно титулом шкільної оплати. За науку надобовязкових предметів платить ся по 1 К від кождого предмету, а за науку французскої мови по 3 К місячно. За польску мову і історию рідного крею не складає ся ніякої окремої оплати.

Женьска ґімназия розвиває ся — як видно — сьвітло і тому наше громадяньство повинно численно вписувати свої дочки до неї, тим більше, що опіка в ґімназияльнім інститутї ведена вмілою рукою СС. Василиянок дає запоруку як найкрасшого виховання нашого молодого женьского поколїня в дусї релїґійнім і народнім.

Новинки.

Львів, 9 липня 1911.

— **Здоровлє Цїсаря.** Korresp. Wilhelm доносить: Цїсар покінчив в суботу побут в віллї „Гермес“ в Лаінц. Воздух був постійно добрим, а часте перебуванє Цїсаря на сьвіжім воздусї вплинуло дуже добре на стан єго здоровля, так що Монарх зовсїм позбув ся катару і хрипки. В суботу рано Цїсар виїхав до Ішлю, де побуде до початку осени. В пятницю приняв Цїсар на авдиенциї президента кабінету бар. Ґавча.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував ц. і к. капітана-авдитора в Перемишли, Войт. Вуйціка і др. Івана Чеслава Страм-Пйотровского, канд. адв. в Станиславові, концшістами поліциї в етатї дирекциї поліциї у Львові.

— **Коломия під водою.** З Коломиї доносять, що там з причини 3 дневної зливи Чорний Потік залив цїлу північну часть міста. Комунїкация в залитій части відбиває ся при помочи фір. Прут вїзбрав до небувалих розмірів і грозить заваленєм моста, що лучить ул. Собєского з Вербіжем. Та сама небезпечність грозить мостови льокальної зелїзниці, що веде до Печенїжина і Рунґурскої Слободи. Мости вже хитають ся. Вода сягає дуже високо До позему мостів недостає їй не цїлих півтора метра. Почти, що мали відійти до Косова і Печенїжина, здержано. Комунїкация до Косова відбуває ся на Заболотів. На декотрих улицях міста, як Староміский і Дзєдушицкого, рух припинив ся зовсїм. Струя води така сильна, що перевертає вози. Гать, що вела від Прута до Млинївки коло Ґартенберґового млина, зірвало. Млинївка розлила ся широко.

— **Повени на Буковинї.** Як доносять з Черновець, всї ріки на Буковинї повиливали. Міст на Черемоши коло Вижниці вчасти зірваний. В Ґурогуморі дельожовано 6 домів.

— **Холєра в Триєстї.** При бактерольоґічних розслїдах стверджено у трех осіб залоги корабля Oceania холеричні прутнї. Коли від останної події минуло 5 днїв, а наново оглядана залога не виказала нїчого анормального, дано Oceani-ї право виїзду. Тимчасом оногди знов стверджено у 10-лїтної пасажирки Oceani-ї холеру. Отже доси стверджено вже на сїм корабли холеру у 7 людий.

— **Велика пожежа нафти.** Бюро Райтера доносить із Порт-Артур у Техасї: В складах „Texas Oil Company“ вибухла пожежа, котра перенесла ся на два шпихлїрі та на ряд стоячих невподалїк на якорі кораблїв. Послїдували експльозиї. Одного капітана корабля підкинуло на 100 метрів в гору. Також богато инших людий убитих. Шкоду оцїнюють доси на пів міліона долярів.

— **Зміна віроісповіданя у Львові.** В місяци марті с. р. змінило у Львові віроісповіданє 13 людий. З того 6 мужчин і 4 женщини грецко-католицкого обряду перейшло на обряд римско-католицкий, 1 Жидівка приняла римско-католицку віру, 1 католик перейшов на протестантизм, а одна Жидівка записала ся до безвіроісповідних.

Телеґрами.

Відень 10 липня. Цїсар прибуде до Відня дня 17 с. м., аби на слїдуючий день відкрити сесию ради державної престольною промовою. Переночувавши в Шенбрунї відїде Цїсар дня 19 липня назад до Ішлю.

Відень 10 липня. Нїмецкий національний клюб по уконституованю числить 98 членів.

Петербург 10 липня. Помимо мирного полагодженя хіньско-российского спору постановила Росия на Далекім Всходї сильно скріпити свої войска, аби бути готовою на всякі можливости.

Льондон 10 липня. Після донесеня деяких анґлїйских часописий льорд Кіченер, звістний анґлїйский ґенерал, має стати начальним командантом анґлїйских войск в Єгиптї.

Надіслане.

Руско-анґлїйский підручник.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова
на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.
З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.
З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.
З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.
З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.
З Яворова: 8·15, 4·30.
З Підгаєць: 11·15, 10·20.
З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.
З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.
Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Відходять зі Львова
з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.
До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.
До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.
До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6·00.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.
До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.
До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю
До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 537).